

Competitiveness Newsletter

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 เดือนมิถุนายน 2557

การพัฒนาตัวชี้วัดร่วมระดับ
กระทรวง (Joint KPIs) 1

สถานการณ์ภาคการผลิตและ
บริการความขัดแย้งทางการเมือง
ต่อผลกระทบต่อภาคการผลิต
และบริการ 3

ความเคลื่อนไหว
ประจำไตรมาส 4

เครื่องชี้วัดความสามารถ
ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
ของไทย 7

เกร็ดน่ารู้ 8

แนวคิดและวิธีการ
จัดทำ JKPIs

การพัฒนาตัวชี้วัดร่วมระดับกระทรวง (Joint KPIs)

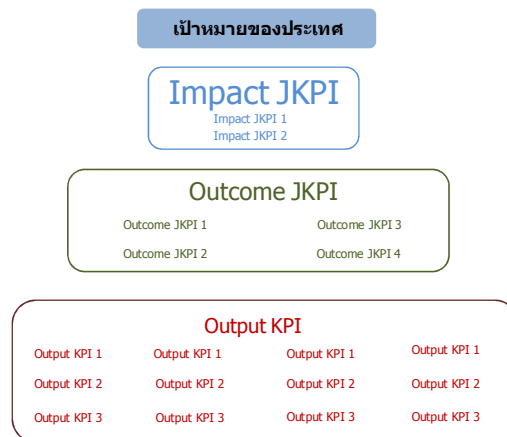
การจัดทำยุทธศาสตร์กระทรวงที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับการทำงานแยกส่วน และดำเนินงานในลักษณะตาม ลำดับการบังคับบัญชาของส่วนราชการ หรือเรียกว่าการทำงานใน **แกนแนวตั้ง** ตามภารกิจที่กระทรวงต่างๆ รับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ (Function) แต่ในระยะหลังประเด็นการพัฒนาทั้งเศรษฐกิจและสังคมมีความท้าทายและต้องการการทำงานแบบบูรณาการข้ามหน่วยงานมากขึ้น (Cross Matrix) ตามแผนงานโครงการ (Project based) หรือเรียกได้ว่าเป็นการทำงานแบบ **แกนแนวนอน**

สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้ร่วมกันพัฒนาตัวชี้วัดร่วมระดับกระทรวง (Joint KPIs) ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้กระทรวงต่างๆ ปรับปรุงยุทธศาสตร์กระทรวงให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดมากขึ้น เพื่อ

- พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ มากขึ้น (Result Based Evaluation)
- มีการปรับปรุงวิธีการจัดทำยุทธศาสตร์กระทรวง ที่สนับสนุนและเชื่อมโยงกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ประเทศ และยุทธศาสตร์จังหวัด
- สร้างกระบวนการจัดทำแผนและการทำงานที่มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ทั้งระหว่างหน่วยงานฟังก์ชันกับฟังก์ชัน และฟังก์ชันกับจังหวัด เพื่อให้การความคล่องตัวและประสิทธิภาพในระบบราชการมากยิ่งขึ้น
- โดยสำนักงานประมาณจะปรับแนวทางการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ และทิศทาง

แนวคิดและวิธีการจัดทำ JKPIs จะดำเนินการใน 3 ระดับ ได้แก่

- 1) ระดับที่หนึ่ง Impact JKPIs เป็นการกำหนดค่าเป้าหมายร่วมในระดับประเด็น/กลยุทธ์ ระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้อง
- 2) ระดับที่สอง Outcome JKPIs เป็นการกำหนดค่าเป้าหมายของขั้นตอนการดำเนินการ ตลอดขั้นตอน (phrasing) ของการพัฒนาหรือตลอดห่วงโซ่อุปทาน
- 3) ระดับที่สาม Output KPI เป็นการกำหนดค่าเป้าหมายระดับแผนงาน/โครงการ

โดย สศช. ได้กำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดตัวชี้วัดร่วมในระดับ Impact JKPIs ดังนี้

- เป็นการดำเนินการตามกรอบแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์ประเทศ
- ความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมาย
- ความสำคัญเชิงนโยบายของรัฐบาล
- วงเงินงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานสูง
- จำนวนหน่วยงานที่ร่วมกันดำเนินการ
- ความเชื่อมโยงกับเป้าหมายและการพัฒนาระดับจังหวัด

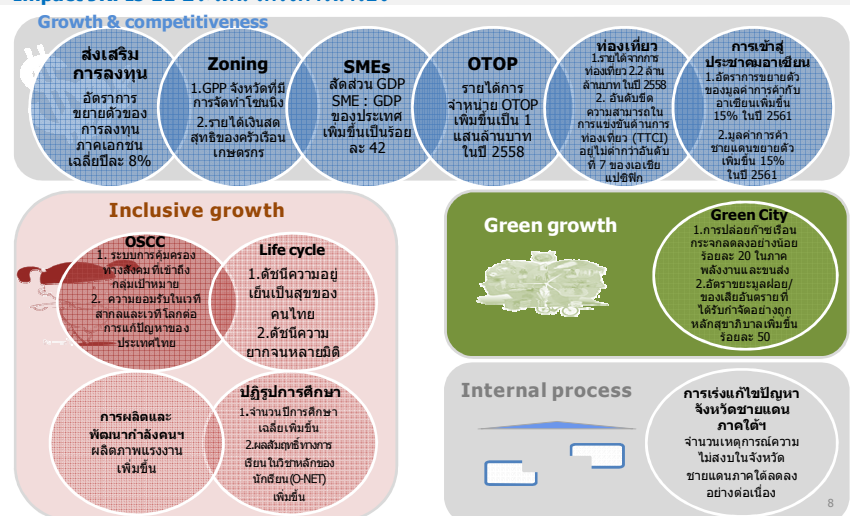
ทั้งนี้ Impact JKPIs ที่ สศช. กำหนดขึ้น สำนักงาน กพร. จะนำไปใช้ประกอบการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ของ ทันที

ตัวชี้วัดการพัฒนาแบ่งออกตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ที่สำคัญ 4 ด้าน ได้แก่

ตัวชี้วัดการพัฒนาแบ่งออกตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

Impact JKPIs 11 ประเด็น โครงการนำร่อง

ในระยะต่อไป สศช. จะพัฒนาตัวชี้วัดร่วมระดับกระทรวงให้มีความครอบคลุมและสอดคล้องกับการประเมินความสามารถในการแข่งขันที่จัดทำโดยองค์กรระหว่างประเทศ เช่น International Institute for Management Development หรือ IMD และ World Economic Forum หรือ WEF มาประกอบการกำหนด JKPIs ในทุกระดับ เพื่อให้ตัวชี้วัดการทำงานของกระทรวงมีความเป็นสากลและสามารถสะท้อนศักยภาพการดำเนินงานของหน่วยงานพร้อมทั้งความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ในคราวเดียวกัน

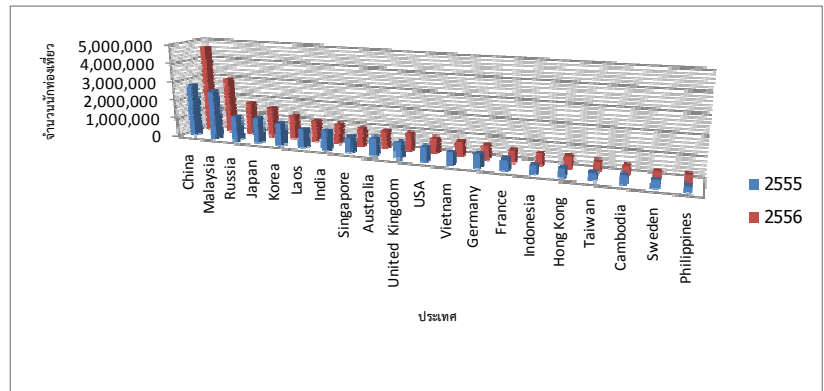
สถานการณ์ภาคการผลิตและบริการความขัดแย้งทางการเมืองต่อผลกระทบต่อการผลิตและบริการ

สถานการณ์ภาคการผลิตและบริการความขัดแย้งทางการเมืองต่อผลกระทบต่อการผลิตและบริการ

- สถานการณ์ทางการเมืองที่ยืดเยื้อมาตั้งแต่ปลายปี 2556 ส่งผลให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในไตรมาสแรกของปี 2557 หดตัวร้อยละ 0.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้การอนุมัติงบประมาณโครงการต่างๆ ประจำปีงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2557 และการจัดทำยุทธศาสตร์งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2558 มีความล่าช้า ผู้บริโภค และนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นและชะลอการขยายการลงทุน นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวของ การส่งออก โดยปัจจัยทางการเมืองส่งผลให้ประเทศคู่ค้าลังเลที่จะสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทย ในขณะที่ตลาดสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรปและญี่ปุ่นมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง **ด้านภาคการผลิตและบริการ ภาคการเกษตร** ชะลอการขยายตัวลง เนื่องจากต้องเผชิญกับปัญหาภัยแล้ง **ภาคอุตสาหกรรม** หดตัวตามการลดลงของการลงทุน การส่งออก และการบริโภคในประเทศตามสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมือง
- **ภาคการท่องเที่ยว** ซึ่งเคยขยายตัวสูงอย่างต่อเนื่องได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากเนื่องจากประสบปัญหาจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง โดยจำนวนนักท่องเที่ยวในไตรมาสแรกปี 2557 หดตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 8 ไตรมาส จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงเกือบทุกประเทศ ยกเว้นจากประเทศรัสเซียที่เพิ่มจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้วถึงร้อยละ 20 รายได้จากนักท่องเที่ยวในช่วงเดือนมกราคมถึงเมษายน 2557 หดตัวลงร้อยละ 3.05 เมื่อเทียบกับปี 2556 จำนวนนักท่องเที่ยวผ่านสนามบินในกรุงเทพที่มีการชุมนุม เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวผ่านท่าอากาศยาน ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2557 และ 2556 เช่น ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ลดลง ร้อยละ 20 และท่าอากาศยานดอนเมือง ลดลง ร้อยละ 14 ในขณะที่ กลุ่มนักท่องเที่ยวหลักโดยเฉพาะจีนแผ่นดินใหญ่และฮ่องกง หันไปเที่ยวประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซียแทน อย่างไรก็ตาม หากเปรียบเทียบกับปี 2555 จะพบว่า โดยภาพรวมจำนวนนักท่องเที่ยวยังคงเพิ่มขึ้นจาก 22.3 เป็น 26.7 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.6 สูงกว่าเป้าหมายของกระทรวงท่องเที่ยวที่กำหนดไว้ 26.1 ล้านคน อย่างไรก็ตาม แนวโน้มของจำนวนนักท่องเที่ยวในช่วง 9 เดือนแรกของปี

2556 แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2556 อาจสูงกว่า 26.7 ล้านคน หากไม่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนและการประกาศกฎหมายท่องเที่ยวฉบับใหม่ของจีนในเดือนตุลาคม 2556 เป็นต้นมา อย่างไรก็ตาม หากสถานการณ์ทางการเมืองมีความชัดเจนมากขึ้น สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยน่าจะปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ

กราฟเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังประเทศไทยในปี 2555 และ 2556

กราฟเปรียบเทียบจำนวน
นักท่องเที่ยวที่เดินทาง
มายังประเทศไทยในปี 2555
และ 2556

- อย่างไรก็ดีจากการที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้เข้ามามีการบริหารประเทศ ส่งผลให้สถานการณ์ทางการเมืองในปัจจุบันมีความคลี่คลายมากขึ้น ทำให้กลไกภาครัฐสามารถดำเนินการต่อไปได้อีกครั้ง คสช. ได้ออกมาตรการเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจในระยะสั้น เช่น การเร่งจ่ายเงินจำนำข้าวที่ค้างอยู่ เร่งรัดกระบวนการอนุมัติโครงการที่ขอส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และการใช้จ่ายงบประมาณปี 2557 เป็นต้น ซึ่งมาตรการเหล่านี้จะเป็นการช่วยกระตุ้นอุปสงค์รวมที่หดตัวเป็นระยะเวลานาน และช่วยฟื้นความเชื่อมั่นจากผู้บริโภค ผู้ผลิต และนักลงทุน

ความเคลื่อนไหว
ประจำรายไตรมาส

การประชุมติดตามทิศทางการวิจัยของประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะฝ่ายเลขานุการการประชุมติดตามทิศทางการวิจัยของประเทศไทย ได้จัดประชุมเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2557 เวลา 10.00 – 16.30 น. ณ ห้องประชุมชั้น 2 องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติเทคโนโลยีธานี ต.คลองห้า อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี โดยที่ประชุมได้มีการหารือและมีมติในเรื่องสำคัญ ดังนี้

1. **รับทราบภาพรวมทิศทางการวิจัยของประเทศไทย** โดยสถานภาพการลงทุนด้านการวิจัย และจำนวนบุคลากรทางการวิจัยและพัฒนาและนักวิจัย ยังอยู่ในระดับต่ำแม้จะมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น โดยในปี 2556 เป็นครั้งแรกที่สัดส่วนการลงทุนวิจัยภาคเอกชนสูงกว่าภาครัฐ (สัดส่วนการลงทุนของเอกชน:รัฐ คิดเป็น 51:49 สัดส่วนต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 0.37 เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายของแผนฯ 11 ที่จะเพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่าย

ลงทุน R&D ต่อ GDP ให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ในปี 2559 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ในระยะต่อไป และเพิ่มสัดส่วนการลงทุน R&D ของภาคเอกชนต่อภาครัฐเพิ่มขึ้นเป็น 70:30) อย่างไรก็ดี ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ยังเป็นจุดอ่อนที่สำคัญต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2. **เห็นชอบในหลักการข้อเสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัยของ สศช.** ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ 5 เรื่อง คือ (1) โจทย์วิจัยของประเทศต้องชัดเจน (2) ปรับแนวทางการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (3) บทบาทของ 6ส.1ว. (เครือข่ายองค์กรบริหารงานวิจัยแห่งชาติ – คอบช.) โดยแยกบทบาทระหว่างที่เป็นหน่วยงานที่ให้นโยบาย หน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัย และหน่วยงานวิจัยให้ชัดเจน (4) ปรับปรุงระบบสนับสนุนและสิ่งจูงใจด้าน วทน. และวิจัย เพื่อส่งเสริมการลงทุนวิจัยของภาคเอกชน และ (5) เพิ่มระบบการมีส่วนร่วมและการติดตามประเมินผล โดย สวทช. วช. และ สกป. เป็นแกนหลักดำเนินการติดตามประเมินผล และร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาแนวทางการเพิ่มงบประมาณวิจัยให้เป็นตามเป้าหมายของแผนฯ 11 และยุทธศาสตร์ประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณต่อไป
3. **มอบหมายให้ สศช. เป็นหน่วยงานหลัก ร่วมกับ 6ส.1ว. และสำนักงานงบประมาณ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อบูรณาการงานวิจัย** ให้สามารถตอบโจทย์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างเหมาะสม โดยให้มีรายละเอียดแผนการดำเนินงาน งบประมาณ ตัวชี้วัดที่มี และการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ความต้องการของตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภค การลงทุนเพื่อพัฒนานวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย และการสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ด้วย
4. **มอบหมายให้ สศช. ดำเนินการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการระดับนโยบายด้านการวิจัยของประเทศ** โดยมี นรม. เป็นประธาน โดยให้ปรับปรุงจากคณะกรรมการบูรณาการด้านยุทธศาสตร์ของการวิจัย

เครื่องชี้วัดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ

อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทย		2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557
International Institute for Management Development (IMD)		27	26	26	27	30	27	29
The Ease of Doing Business		15	12	12	19	17	18	18
World Economic Forum (WEF)		34	35	38	39	38	37	
เครื่องชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของไทย		2556	2556				2557	
			Q1	Q1	Q3	Q4	Q1	
สมรรถนะเศรษฐกิจโดยรวม								
1.	อัตราเพิ่มของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	2.9	5.4	2.9	2.7	0.6		-0.6
	เกษตร	1.4	0.8	2.5	(0.3)	2.1		0.8
	อุตสาหกรรม	0.2	5.2	(0.8)	(0.6)	(2.8)		(2.6)
	High-technology	-3.74	0.52	-9.66	-0.92	-4.14		-4.32
	Medium-high technology	0.41	10.69	0.27	-1.91	-6.14		-6.49
	Medium-low technology	-0.01	1.61	-2.47	0.50	0.78		-0.09
	Low technology	1.48	-0.59	2.81	2.43	1.91		3.15
	บริการ	2.9	5.4	2.9	2.7	0.6		0.9
2.	มูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการ (พันล้านบาท)	8753.5	2148.6	2062.0	2286.8	2256.1		2280.6
3.	ปริมาณการส่งออก (% การขยายตัว)	4.2	8.3	2.9	3.8	2.0		6.1
	สินค้า	0.2	3.7	-1.5	-1.4	0.2		8.4
	บริการ	19.7	25.7	22.4	25.2	8.1		-1.9
4.	มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการ (พันล้านบาท)	8418.3	2130.7	2111.6	2092.7	2083.2		2032.2
5.	ปริมาณการนำเข้า (% การขยายตัว)	2.3	8.1	4.5	0.8	-3.5		-3.0
	สินค้า	1.8	4.3	7.1	1.3	5.8		-4.8
	บริการ	5.2	1.2	5.3	8.1	6.3		11.7
6.	การลงทุนรวม (% การขยายตัว)	-2.0	5.8	4.7	-6.3	-11.4		-9.8
	ภาคเอกชน	-2.8	2.9	2.0	-3.1	-13.2		-7.2
	ภาครัฐ	1.3	18.8	15.4	-16.2	-4.7		-23.4
7.	การส่งเสริมลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	2,234.0	564.0	427.0	392.0	851.0		291.0
	จำนวนกิจการที่ขอรับการส่งเสริมสุทธิ	1,110.2	261.6	337.9	117.6	393.1		234.1
	เงินลงทุน (พันล้านบาท)	2,015.0	579.0	528.0	483.0	425.0		448.0
	จำนวนกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริม	1,028.0	272.0	179.1	348.0	228.9		34.9
	เงินลงทุน (พันล้านบาท)	1,888.0	490.0	492.0	487.0	419.0		398.0
	จำนวนกิจการที่ได้รับบัตรส่งเสริม	1,010.5	218.7	245.8	309.6	236.4		74.4
	เงินลงทุน (พันล้านบาท)	2,234.0	564.0	427.0	392.0	851.0		291.0
8.	ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ*	49.3	52.2	50.9	47.8	46.4		47.1
9.	จำนวนนักท่องเที่ยว (พันคน)	26,735.58	7,007.90	5,915.66	6,749.25	7,062.77		6,598.24
10.	ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม (ดัชนีรวมปรับฤดูกาล)		182.48	176.73	173.24	171.55		169.47
11.	อัตราการใช้กำลังการผลิตภาคอุตสาหกรรม	64.4	66.7	64.9	63.5	62.4		61.3
ประสิทธิภาพของภาครัฐ								
12.	งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (พันล้านบาท)							
	รัฐวิสาหกิจปีงบประมาณ	71.30	11.36	21.03	14.28	24.63		
	รัฐวิสาหกิจปีปฏิทิน	269.24	51.40	56.27	60.27	101.30		
ประสิทธิภาพของภาคเอกชน								
13.	อัตราเพิ่มของผลิตภาพแรงงานรวม (%)							
	เกษตร	-8.12	-5.87	-8.10	43.96	-11.73		23.31
	อุตสาหกรรม	39.48	15.19	-20.59	48.74	-7.81		-25.03
	บริการ	144.80	-15.86	-23.70	33.90	23.36		27.44
โครงสร้างพื้นฐาน								
โครงสร้างพื้นฐานหลัก								
14.	จำนวนโทรศัพท์พื้นฐาน (จำนวนประชากร /1,000 เลขหมาย)	0.0		12.1	11.2	11.4		11.6
15.	จำนวนโทรศัพท์เคลื่อนที่ (จำนวนประชากร /1,000 เลขหมาย)	0.00		0.89	0.89	0.88		0.87
16.	Containers ขาออก (1,000 TEU)**	3755.2	888.2	930.7	957.6	978.7		939.8
17.	การขนส่งสินค้าทางอากาศ (พันตัน)	1284.6	315.5	310.9	314.6	343.6		319.9

*ดัชนีมีค่าเท่ากับ 50 หมายถึง ความเชื่อมั่นทางธุรกิจทรงตัว ดัชนีมีค่ามากกว่า 50 หมายถึง ความเชื่อมั่นทางธุรกิจดีขึ้น ดัชนีมีค่าน้อยกว่า 50 หมายถึง ความเชื่อมั่นทางธุรกิจลดลง

**จำนวนตู้คิดเฉพาะจากท่าเรือกรุงเทพและแหลมฉบัง ไม่ได้รวมท่าเรือเชียงแสนและเชียงชม เนื่องจากสองท่าเรือดังกล่าว เป็นท่าเรือแม่น้ำ การบรรจุของไม่ได้บรรจุเข้าตู้คอนเทนเนอร์

ที่มา: 1/ 3/ 5/ 6/ 13/ 14/ 15/ 16/ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2/ 4/ 8/ 9/ 11/ 12/ ธนาคารแห่งประเทศไทย

7/ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน/ การทำเรือแห่งประเทศไทย 10/ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 18/ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)

เกร็ดความรู้

อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง

หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีคุณสมบัติดังนี้คือ 1) สัดส่วนมูลค่าเพิ่มต่อ GDP 2) มีปริมาณการส่งออกต่อ GDP สูงและมีทิศทางเพิ่มขึ้น 3) มี Competitiveness index ตามนิยามของ UN คือ สัดส่วนการส่งออกของสินค้าไทยต่อสัดส่วนการส่งออกสินค้าชนิดเดียวกันของโลก สูง และ 4) มีศักยภาพภายในประเทศเพื่อรองรับการขยายตัวที่เพียงพอ (จากการสัมภาษณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม และภาคเอกชน) ซึ่งการศึกษาของ สศช. พบว่าอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ยาง ผลไม้กระป๋อง อาหารทะเลกระป๋อง ปศุสัตว์แปรรูป บีโตรีเคมี/พลาสติก Biodiesel/Ethanol ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และอัญมณี

แนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Corridor)

เป็นแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมในพื้นที่ที่มีศักยภาพตามแนวคมนาคมเชื่อมโยงหลักของภูมิภาคหรืออนุภูมิภาคเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจและทำให้เกิดการกระจายประโยชน์และโอกาสจากจุดความเจริญหลักให้เชื่อมโยงไปถึงยังพื้นที่ที่ยังขาดการพัฒนาตามแนวคมนาคมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่หรือประเทศที่เป็นประเทศสมาชิก โดยมีหลักการที่สำคัญคือ การอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ ประชากร รวมถึงการเชื่อมโยงการผลิต การค้า และการลงทุนร่วมกัน

เจ้าของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ที่ปรึกษา : นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ เลขาธิการ สศช.

นายธำนิษฐ์ ณะอม รองเลขาธิการ สศช.

นางสาวภาณุ วัฒนา ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นางสมศรี เหลืองมณีรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

กองบรรณาธิการ : นางสาวมารยาท สมุทรสาคร นางสาวสว่างจิตร์ สมภักดี นางสาวพชรวรรณ อุบลเลิศ
นายวิทวัส ประยูคตังค์

ติดต่อกองบรรณาธิการ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

เลขที่ 962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100 โทร 0-2280-4085

ตอ 3600, 5205, 3624 โทรสาร 0-2281-1821 – 2

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : cdo@nesdb.go.th